

BESEDNE VRSTE

POLNOPOMENSKE BESEDE

poimenujejo osebe, predmete, lastnosti, dejanja, kraj, čas ...

SAMOSTALNIKI

poimenujejo osebe, živali, rastline, predmete in pojme.

PRIDEVNIKI

pojasnjujejo samostalnike, saj poimenujejo njihove lastnosti, vrsto, svojino.

LASTNOSTNI
(Kakšen?)

VRSTNI
(Kateri?)

SVOJILNI
(Čigav?)

ŠTEVNIKI

GLAVNI števnik (Koliko?)

VRSTILNI števnik (Kateri po vrsti?)

GLAGOLI

Poimenujejo dejanje in dogajanje (KAJ KDO DELA ali KAJ SE Z NJIM DOGAJA?).

PRISLOVI

ČASOVNI
Kdaj?

KRAJEVNI
Kje? Kam?

NAČINOVNI
Kako?

NEPOLNOPOMENSKE BESEDE

ne poimenujejo nič konkretnega, ampak le razmerje med osebami, predmeti.

VEZNIKI, NEPRAVI VEZNIKI

Vezniki so besede, s katerimi povežemo dve besedi (npr. priljubljeno in privlačno), besedni zvezi ali dva stavka (npr. Nikoli prej ni bilo mogoče tako preprosto zajeti življenja pod vodo ter ga pokazati vsemu svetu.). Enako vlogo kot vezniki lahko v povedi opravljajo še nekatere druge besede, kot so oziralni zaimki (npr. Ostati moramo čim bolj pri miru, kar začetnikom le redko uspe.), vprašalni zaimki (npr. Vsak potapljač bi se moral najprej vprašati, kakšne so odlike dobrega podvodnega fotografa.)

PREDLOGI

Uporabimo jih pred samostalnikom, pridevnikom in zaimkom, da bi izrazili krajevno, časovno, vzročno, načinovno in medsebojno razmerje, npr. v (nižine), po (zimi), čez (zimo).

ČLENKI

Členki so besede, s katerimi sporočevalec izraža svoje mnenje/sodbo (npr. tudi, zlasti, šele) in pove, da je o čem popolnoma ali samo delno prepričan (npr. morda, baje, menda).

MEDMETI

Z njimi izražamo svoje razpoloženje ali občutke (npr. ej, olala, uau), posnemamo zvoke (npr. cigumigu, tam tam, trara) ali ukazujemo (npr. pst, št).

ZAIMKI

OSEBNI
npr. jaz, ti, on/ona

VPRAŠALNI
npr. kaj, čemu

OZIRALNI
npr. kjer, kdor, ki

KAZALNI
npr. (o) tem

SVOJILNI
npr. tvoj

POVRATNI SVOJILNI
svoj